

Obelisk in de Kerk

Opeenvolgende Egyptische heersers bouwden aan de Nijl bij Luxor aan de tempel van Karnak. De tempel bestaat uit verschillende ruimten, monumentale poorten, obelisk en is omgeven door een hoge muur (Encarta 2002).

Obelisk uit Heliopolis, door Caligula overgebracht en in 1586 door **Paus Sixtus V** op het St.-Pietersplein geplaatst.

Hierboven een authentieke Egyptische obelisk, in 1786 opgericht in opdracht van **Paus Pius VI**, Pontifex Maximus, aan de kerk Santa Trinita dei Monti, bij de Spaanse trappen (Rome).

Links een uitvergroting van het opschrift.

Encarta 2002

obelisk (v. Gr. obeliskos = braadspit, puntig voorwerp; Oudeg.: tochen, = 'doorsteker', nl. van de lucht), naar boven toe spits (piramidevormig) toelopende zuil op vierkant grondvlak, uit één stuk monoliet, meestal graniet, gewoonlijk bedekt met hiërogliefen. De top, een piramide (zie piramide [wiskunde]), was vaak bedekt met elektrum. Het graniet was afkomstig uit groeven te Aswan, vanwaar de obelisk (waarvan er sommige meer dan 400 ton zwaar waren en tot 30 m hoog) naar hun plaats van bestemming werden getransporteerd. De oudste nog staande obelisk in Egypte is die van Sesostri I te Heliopolis (ca. 1950 v.C.). In elk geval vanaf ca. 1970 v.C. werden obelisk in paren geplaatst voor de poorttorens (pylonen) van de tempels (Luxor, Karnak). **De vorm van de obelisk was afgeleid van een oude stenen fetisj (benben-steen) uit Heliopolis, die mogelijk een scheppingsheuvel voorstelde en vervolgens in verband werd gebracht met de zonnegod, zoals ook de obelisk zelf. Farao's die obelisk oprichtten, werden erop beschreven als beminden van diverse lokale en zonnegoden. Sommige obeliskteksten refereren aan overwinningen of aan regeringsjubilea tijdens welke laatste feesten de zonnelymbolen werden opgesteld. Bij een dergelijke gelegenheid konden herdenkingsscarabeeën worden uitgegeven.**

In het Oude Rijk plaatste men wel korte, bredere obelisk vóór de ingang van rotsgraven (Aswan) met naam en titels van de overledene voorzien. Kleine houten obelisk zijn in latere graven gevonden samen met oesjebti-beeldjes, wat verband schijnt te houden met de nachtelijke reis van de zonnegod door de onderwereld en diens vereniging met de dodengod Osiris. Vele zijn uit Egypte weggehaald, in de Romeinse keizertijd naar Rome, waar zij thans staan o.a. voor de St.-Jan-van-Lateranen (32 m, 460 t), voor de St.-Pieter (26 m, 326 t, zonder hiërogliefen), op de Piazza Navona (25 m), op de Piazza di Montecitorio (22 m, 214 t) en te Florence (Giardini Boboli); ook te Parijs (Place de la Concorde, 22 m, ca. 230 t), Londen (Victoria Embankment), New York (Central Park) en Istanbul bevinden zich obelisk.

Links de obelisk op de Piazza Navona, opgericht in opdracht van **Paus Innocentius X**. Deze authentieke Egyptische obelisk werd in 1647 in het Circus van Maxentius ontdekt.

Links Piazza del Popolo. De Egyptische obelisk werd in opdracht van **Paus Sixtus V** van het Circus Maximus hierheen gebracht.

Hieronder celebreert Paus Johannes Paulus II een dienst, op palmzondag 16 april 2000, op het St.-Pietersplein met gepotte palmen en olijfbomen die rond de zonne-obelisk (**matstsebah**) zijn geplaatst.

Wat zegt God over deze symbolen van afgoderij?

Ex 34:13 Integendeel, hun altaren zult gij omverhalen, hun **gewijde stenen** [**matstsebah** (of **massébe**)] verbrijzelen en hun gewijde palen [asjera¹] omhouwen.

Dt 16:21-22 “Gij zult u geen gewijde paal [asjera] noch enig geboomte planten naast het altaar van Jahweh, uw God, dat gij u maken zult. Gij zult u ook geen **gewijde steen** [**matstsebah**] oprichten, hetgeen Jahweh, uw God, haat”.

Jeremia 43:13 “ja, hij zal de **obelisk** [**matstsebah**] van de zonnentempel², die in het land Egypte staan, verbreken en de tempels der goden van Egypte met vuur verbranden”. (NBG).

Het woord ‘matstsebah’ in het Hebreeuws betekent ‘obelisk’ of ‘gewijde steen’ en kan op vele plaatsen in de Bijbel gevonden worden. Hier is de Strong’s-definitie van het Hebreeuwse woord matstsebah:

4676. מַצֵּבָה **matstsébâh**, *mats-tsay-baw'*; fem. (causat.) part. of 5324; something stationed, i.e. a column or (memorial stone); by anal. an idol:—garrison, (standing) image, pillar.

Matstsebah vinden we terug in Ex 23:24; 34:13; Lv 26:1; Dt 7:5; 12:3; 1Kn 14:23; 2Kn 3:2; 10:26,27; 2Kr 14:3; 31:1.

Een ander Hebreeuws woord dat ook gebruikt wordt om een obelisk aan te duiden is het woord ‘chamman’. Hierna de Strong’s-definitie:

2553. חַמָּן **chammân**, *kham-mawn'*; from 2535; a sun-pillar:—idol, image.

Chamman vinden we terug in 2Kr 34:4; Js 17:8; 27:9.

Lees over “gewijde steen/stenen/paal/palen” in de NBG-vertaling op volgende plaatsen: Ex 23:24; 34:13; Lv 26:1; Dt 7:5; 12:3; 16:21,22; Re 6:25-30; 1Kn 14:15,23; 17:10; 16:33; 2Kn 3:2; 10:26,27; 13:6; 17:10,16; 18:4; 21:3; 23:6,14,15; 2Kr 14:3; 17:6; 19:3; 24:18; 31:1; 33:3,19; 34:3,4,7; Js 17:8; 27:9; Jr 17:2; Hs 3:4; 10:1,2; Mi 5:13.

¹ Asjera is een vruchtbaarheidsgodin, nauw verwant aan en ook identiek met Astarte en Ishtar. Dezelfde naam draagt de aan haar gewijde cultusboom of -paal. Samen met de massebe [= matstsebah] was deze opgesteld bij het altaar op de hoogten. Deuteronomium gebiedt zowel de altaren als de asjera’s en de masseben te vernietigen, Dt 12:3 (Van Goor’s Encyclopedisch woordenboek der godsdiensten, 1969). Encarta 2002: Kanaänitisch-Fenicische godin, verwant met Astarte en Anat, veelal samen met Baäl genoemd, was de godin van liefde, vruchtbaarheid en plantengroei.

² In On of Heliopolis stond vóór de zonnentempel van Re-Harakte een groep obeliskken waarvan er nog een over is. Deze is ongeveer 19 m hoog en draagt een inscriptie, gewijd aan Horus, “zoon van Re”. Van deze profeteert Jeremia: (Nebukadnezar) zal de obeliskken van de zonnentempel, die in het land Egypte staan, verbreken, Jr 43:13. Tijdens een veldtocht van Nebukadnezar in 568 v.C. is deze profetie vervuld. (Bijbelse Encyclopedie, Kok Kampen, 1975).

Wat wij ons moeten voorstellen bij deze “gewijde palen”, kunnen we zien in de gevonden offerplaatsen met stèles, zoals die o.a. in Byblos en Carthago werden gevonden, en die in het Oude Testament ‘tofeth’ worden genoemd. Hier kwamen o.a. kinderoffers voor, uit het O.T. bekend als ‘zijn zoon voor de Moloch door het vuur doen gaan’ (zie Encarta 2002 onder Fenicië).

Links de ruïnes van een tempel in Byblos, Fenicië, tegenwoordig Libanon (Encarta 2002). De ‘gewijde palen’ hebben dezelfde vorm als de obelisksen in Egypte.

Deze basalten stèles werden gevonden in een tempel te Hazor (zie kaartje hierboven).

Op één stèle grijpen de handen naar een zonneschijf in een halve maan. Dit was het zinnebeeld van de zonnegod, aan wie de tempel kennelijk was gewijd.

De zonneschijf verschijnt later als hostiegod in de Roomse ritus:

Links een aantal matstebah's in Gezer die tot wel 3.25m hoog zijn.

Links een obelisk uit Carthago, 4de eeuw v. C. Er staat een priester op afgebeeld die een kind in zijn handen houdt om het ten offer te brengen.

Zulke kinderoffers waren een gewoonte bij de vroege Kanaänieten en de latere Feniciërs. Het bewijs wordt geleverd door in Malta (een Fenicische kolonie) gevonden inscripties uit de 7de en 6de eeuw v. C. Deze getuigen van kinderoffers in het moederland en in Carthago, waar het werd waargenomen en opgetekend door Romeinse schrijvers.

(Bron: Geïllustreerde Encyclopedie van de Bijbel, ICOB, 1976. Oorspr. uitg. Pictoral Biblical Encyclopedia, 1964, Hamikra Baolam Publ. House LTD, Tel Aviv, Israël).

Detailfoto

Carthago - Encarta 2002

Carthaginian shrines of newborn sacrifice

Hier werden de Carthaagse kinderoffers begraven (<http://www.dhushara.com/book/orsin/origsin.htm>)

Uit “All Roads Lead to Babylon”³

Het ‘Washington Monument’ in Washington, D.C., is gemodelleerd naar een Egyptische obelisk. Volgens Diodorus, richtte Koningin Semiramis in Babylon een 40 meter hoge obelisk op. De obelisk was populair in Egypte en werd geassocieerd met zon-aanbedding. De rechte opwaarts gepunte kolom representeert de fallus, het mannelijke geslachtsorgaan, van Baal⁴ (Nimrod). Hier zien we een algemeen thema van de Babylonische aanbedding: perverse seksualiteit. De Bijbel noemt zulke “gewijde palen” (NBG), *matstsebah*, 1Kn 14:23; 2Kn 18:4; 23:14; Jr 43:13; Mi 5:13, en “sun images” (KJV; ook ‘gewijde palen’ in de NBG), *hammanim*, Js 17:8; 27:9. God zal deze pilaren niet voor altijd laten rechtop staan, Hij zal ze neerwerpen.

Het “image of jealousy” (Ez 8:5, KJV) of “beeld der ijvering” (SV), opgericht bij de ingang van de Tempel, was waarschijnlijk een obelisk, symbool van de fallus. Het was de gewoonte om een obelisk te plaatsen aan de ingang van een heidense tempel. En zo komt het, dat aan de ingang van de St.-Pieters Basiliek in het Vaticaan te Rome, een Egyptische obelisk werd geplaatst. Dit is *geen kopie* van een Egyptische obelisk, zoals die van in Washington Monument, maar het is dezelfde obelisk die in oude tijden in Egypte stond, aan een heidense tempel van Heliopolis (‘stad van de zonnegod’). Keizer Caligula (37-41 n.C.), haalde die met grote kosten uit Egypte naar Rome, en bracht die naar zijn circus op de Vaticaanheuvel. Heliopolis was het centrum van de oud-Egyptische zon-aanbedding. Obelisk die daar stonden werden

³ Study No. 185, Richard C. Nickels (<http://www.giveshare.org/babylon/>).

⁴ Er wordt beweerd dat het woord ‘obelisk’ letterlijk betekent ‘Baals schacht’ of ‘Baals voortplantingsorgaan’. Bron: *Masonic and Occult Symbols Illustrated*, Dr. Cathy Burns, p. 341.

“images of Beth-shemesh⁵” genoemd in de KJV (‘obelisken’ in de NBG): Jeremia 43:13. In 1586 verplaatste Paus Sixtus V de 25 meter hoge en 320-ton zware obelisk naar het centrum van het St. Pietersplein, waar die vandaag nog staat, symbolisch voor de samensmelting van de Egyptische zon-aanbedding met het praktiserende christendom.

Gods volk behoeft echter geen gebouwencomplex. Zij die de Heilige Geest bezitten zijn zélf de tempel van God, 1Korinthiërs 3:16. Er is geen geschiedenis van kerkbouw (als zodanig) tot aan 222-235 n.C. Het is niet fout om kerkgebouwen te hebben, maar valse gelovigen versieren hun plaatsen van aanbedding met heidense ornamenten en spitsen die overeenkomen met deze van afgodische aanbedders. “Er is bewijs dat aantoonde dat de spitsen van onze kerken hun oorsprong hebben bij de opgerichte palen of obelisken buiten de tempels in oude tijden”, Brown, Sex Worship and Symbolism of Primitive Races, p. 38. “Er bestaan vandaag nog altijd merkwaardige specimen van origineel fallische symbolen . . . torenspitsen . . . en obelisken . . . al deze tonen de invloed van onze fallus-aanbeddende voorvaders”, Eichler, The Customs of Mankind, p. 55.

Bet-Semes, 24 km ten westen van Jeruzalem.

De Grieken, die Baäl met Helios (= zonnegod) vereenzelvigden, noemden Baälbek⁶ (Syrië) en Bet-Semes ‘Heliopolis’.

Het verschil tussen matstsebah en Asjera⁷

We zagen reeds dat een ‘matstsebah’ een gewijde stenen paal is, een obelisk, toegewijd aan de zonnegod en Baäl. Een Asjera kan twee dingen betekenen: 1° de vrouwelijke godheid Asjera, godin van van liefde, vruchtbaarheid en plantengroei, en 2° de heilige boom of houten gewijde paal die de godheid vertegenwoordigt. Asjera wordt dus niet enkel als eigenaam in het Oude Testament en de geschiedenis vermeld. Men had dus naast matstsebah’s (of massében, verneerlandst), wat gewijde stenen palen betekent, ook houten asjera’s, houten palen. Zie 1Kn 14:23:

1Kn 14:23 “Ook zij bouwden zich hoogten en gewijde stenen [matstsebah] en gewijde palen [asjera] op elke hoge heuvel en onder elke groene boom”.

De gewijde stenen vertegenwoordigen dan de Baäls, of in het algemeen de mannelijke goden, terwijl de gewijde palen de vrouwelijke Asjera’s of Astartes.⁶

De Encyclopedie van het Oude en Nieuwe testament, Bosch & Keuning, zegt het zo:

“Asjera betekent op sommige plaatsen een godheid, op andere een cultisch voorwerp. 1° Een godheid is Asjera, wanneer hij naast Baäl voorkomt, Re 3:7, of wanneer van profeten, van een beeld, van gerei van Asjéra sprake is, 1Kn 18:19; 2Kn 21:7; 23:4... 2° Zinnebeeld van de boomgodin Asjéra was de heilige boom of een houten paal naast het altaar, een vervanging van de heilige boom. Hij behoort met de stenen zuil (massébe) tot het vaste toebehoren der Kanaänitische plaatsen van eredienst ...” (zie plaatje links).

Links: de Asjeradans komt overeen met de dans rond een meiboom! Deze was een “boom die in de nacht vóór 1 mei door een grote menigte van jong en oud van buiten werd gehaald ... Daarna dansten allen om de boom in een nachtelijke orgie ... meer dan een derde van de meisjes werd in de meinacht tot vrouw, hetgeen bevestigd wordt door het voorkomen van meibruid en meibreidegom ...” (Oosthoek Encyclopedie 1962).

“Welke gemeenschap heeft licht met duisternis? En welke overeenstemming heeft Christus met Belial [= Satan]? ... En welke overeenkomst heeft Gods tempel met afgoden? ... gaat weg uit hun midden en scheidt u af, zegt de Heer, en raakt niet aan wat onrein is” - 2Korinthiërs 6:14-18

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁵ Beth-Semes, ‘zonnehuis’ ‘d.i. tempel’. 1) Stad der Amorieten onder de naam Har-Heres (‘zonneberg’), Re 1:35, als Ir-Semes ‘zonnestad’, Jz 19:41, gedeeltelijk door Dan bewoond, later stad der Leviëten in Juda op de grens van Dan, Jz 15:10; 21:16, in de geschiedenis vermeld 1Sm 6:9vv. (terugkeer van de ark) en 2Kn 14:11vv. (overwinning van Joas van Israël over Amazia), tegenwoordig tell Er-Rumele bij ‘En Sjems’, ‘zonnebron’, 24 km westelijk van Jeruzalem. (NBG met kanttekeningen). Er is een oudere Egyptische invloed waargenomen uit de Amarna-tijd (Bijbelse Encyclopedie, Kok, Kampen, 1975).

⁶ Bijbelse Encyclopedie, Kok, Kampen, 1975.

⁷ Asjera, Kanaänitisch-Fenicische godin, verwant met Astarte en Anat, veelal samen met Baäl genoemd, was de godin van liefde, vruchtbaarheid en plantengroei. (Encarta 202).